

Publicerad 2012-09-07 12:42 av nosaint1989

kärlek har inte bara lyckliga slut

det spruckna glaset

Glaset

Flera tidevarv gick åt till att blåsa, forma och färga det till pågående och ständig fulländning
Tålamodet blev dygden och skönhet, inte arbete, betraktas vid varje utformning.

Längs vägen sågs dock misstagen förbi

- det går nog bort

Det som började som en punkt av splitter

- jag inbillar mig bara

(Men tiden går)

Varför blir det inte som jag vill?

Gillar jag ens den här färgen?

Dygd utvecklas till last när hettan tvingar fram sprickan, som går likt en åder, upp över den smälta sandens
rundvalv

- detta går inte att jobba på längre...

Defekten fanns ju redan från början

~~... jag måste tyvärr göra mig av med dig~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nosaint1989 med Poeter.se id #42461 innehar upphovsrätten